

Сви се ми изнервирамо због људи који дају велика обећања, а онда их не испуне. Некада сами себе изнервирамо јер смо планирали нешто значајно, а онда то не завршимо до краја.

Није лако истрајати до краја и понекад је потребан велики напор, снага воље и самодисциплина да завршимо задатак који је пред нама. Као хришћани ми треба да смо они који завршавају ствари до краја – људи који се држе дате речи, људи који ће најбоље што могу да заврше нешто што су рекли да ће завршити. Ми смо људи који ће ићи до краја без превртљивости. Нећемо рећи да смо предани Богу, а онда живети живот који показује да нам није стало. Ми завршавамо оно што смо рекли да ћемо да завршимо.

У Библији постоји велики нагласак на завршавању онога што смо рекли да ћемо да урадимо, на испуњењу обећања. Један пример налазимо у 2. Кор. 9 где се Павле обраћа цркви у Коринту и у љубави их опомиње. Обећали су заједно са другим црквама да ће давати прилог за сиромашне у цркви у Јерусалиму. Црква у Јерусалиму је пролазила кроз тежак период због велике глади и друге цркве су прикупљале прилоге да би их послале у Јерусалим. Тако су се Коринћани придружили тој акцији. И како се време приближавало да се покупи тај прилог, у Коринту се ништа није радило по том питању. Били су веома неорганизована и незрела црква. Тако је Павле као родитељ морао да их подсети да су рекли да ће то урадити. Мало их је требало погурати да се тај посао заврши.

То ме подсећа на начин како ми учимо наша два сина. Моја жена и ја морамо често да их подсећамо да „нису урадили посао добро уколико га нису завршили.“ Можда сте и ви то рекли вашој деци хиљаду пута. Постоји грешна склоност у нама да отаљавамо посао или да „охладимо“ када ствари добро крену. То можете често да видите у спорту. Без обзира на ниво самодисциплине који имате, када помислите на предност коју имате, тада се у вас може увући понос и став: „Ах, сада могу да се опустим!“ А заправо тада треба да дате све од себе.

Многи људи крену с великим предањем Богу и када постану хришћани јакو су емотивни и мисле: „Хришћански живот је увек супер и узбудљив.“ А када свакодневна рутина дође, када кушање вере дође, онда почињу да отаљавају и немају више ону чврсту одлучност и преданост Богу. Неки отпадну од вере. Потпуно одустану. Не иду у цркву, не дају Господу ништа, не читају Библију! И све време могу да мисле да су верници, а при томе су атеисти или практични агностици, неко ко заиста не жели да живи по Божијој вољи.

Зато је Нови завет пун опомена хришћанима да треба да останемо предани, да треба да се трзнемо из сна, да се духовно не уљуљкамо. Треба да идемо упорно ка циљу. То су та упозорења. Без њих је лако да се улењимо и изгубимо веру. То служи као стално потицање за нас да се не улењимо већ да завршимо трку вере.

Павле употребљава слику трке у Филипланима 3 гдје постоји линија старта и финиша у трци вере, као и у обичној трци. Старт је када се обратите Исусу и признате га за Господа као одрасла особа. Финиш трке је када умрете. Нисте завршили трку док не умрете. Није лако бити доследан.

Хришћанство и предање Богу НИЈЕ лако, и те ће ствари бити прокушане. Верујте ми. Ко зна колико је још пред вама периода бола и патње? Само Бог зна. Предање Богу сваког од нас биће прокушано да се види хоћемо ли да издржати до краја.

Сећам се кад сам био на пракси, као студент који ће бити пастор једног дана. Пастор који ме је надгледао знао је да каже да је „најлакше постати дете Божије.“ Другим речима, чути Исусово еванђеље, крштење или примање у Божију породицу је лако! **Свако** то може. Али након тога је рекао: „Најтеже је остати у милости и веран Богу до смрти.“ Овим је рекао много тога! Исус никада није желео да људи доносе лака и једноставна предања. У стилу – Да, да, ма следићемо те ми – наравно! Када су људи тако говорили, Исус би им рекао: „Нико ко стави руку своју на плуг те се обазире натраг није прикладан за царство Божије.“ Или: „Пусти мртве нек уповавају своје мртваце.“ Другим речима, нека вам ништа не буде сметња! Нека вам нико не стоји на путу! Ако ћете бити моји ученици, онда донесите одлуку за цели живот. Не играјмо се. Не претварајмо се као да је то нешто привремено или као да је то неки аларм на зиду. Само ћу разбити стакло у случају опасности и позвати Бога да дође и спаси ме. Исус тражи попутно предање. Зато Нови завет толико потиче и опомиње хришћане да не постану лењи! Да не отаљавају у својој вери! Постоји стална потреба и опомена да се расте и напредује у Господу Исусу Христу.

Знате, пример за ово је црква у Галатима. У њу су продрли легалисти и Павле их је опомињао да су „напустили своју прву љубав.“ Исто је било и у црквама у Малој Азији, у Откривењу. За њих се говорило да су постајале млаке и да су напустиле своју прву љубав. Морате да будете пажљиви јер е лако улењимо у вјери. Морамо да будемо на опрезу.

То ме подсећа на једну рекламу за аутомобил када узимате старо за ново. Само га ви довуците и даћемо вам одличну понуду. Некад тако размишљам о свом животу у вери. Толико је кушњи и тестова и борби и покушаја да се пређе линија финиша. Верујем да знате о чему говорим. Понекад је то јако тешко. Поента је – не одустајте! Идите даље. Трудите се. Молите се да вас Дух Свети оснажи. Да вам Бог дâ одлучност. Павле каже верницима у посланици Филипланима „да следе његов

пример“. У 3:17 он каже: „Браћо, сви ме заједно следите и пажљиво гледате оне који живе према примеру што вам га ми дајемо!“ Нађите квалитетног хришћанина. Нађите некога ко је дубоко предан Господу Исусу и следите његов примјер. То је као када тркачи трче иза водећег тркача и то им даје мотивацију да не испадну из трке, већ да држе корак и трче и тако заврше трку.

Павле каже да мислимо о небеским стварима. Много је начина на које ће Сотона покушати да нас заваља и понуди нам пречице, натера нас да одустанемо у погледу нашег предања Богу. Пазите!! Видите, Исус је завршио посао уместо вас! Није дозволио да га уплаше. Дошао је да заврши задатак у вези нашег спасења и то је завршио на крсту када је повикао јаким гласом „Свршено је“. Он је завршио оно због чега га је Бог послао. А то је да поднесе цену терета наших греха како бисмо били слободни и како би нам било опроштено. Ишао је до краја и завршио задатак. Када је Исус васкрснуо из мртвих, није више било бола ни патње нити ношења наших греха. Слава Исусу јер је завршио свој посао. Нека вас то мотивише док следите Господа Исуса. Размишљајте тако да ништа не угрози ваше напредовање ка вечном животу. Да вас ништа не скрене с тог пута. Да вас нико не заустави на путу ка том циљу. Сећам се једног бизнисмена хришћанина кога су питали „који је његов главни циљ у животу“. Одговорио је а да није трепнуо: „Ући у живот вечни и повести са собом што је могуће више људи.“ То је диван циљ! Надам се да ће вас Бог мотивисати да завршите трку. Можда неће бити сјајно и бајно. Можда нећете бити најбољи тркач. Али нека ваш циљ буде да завршите трку и да следите Исуса. Исус је завршио свој задатак искупљења људи и не жели да испаднете из трке. Предајте му се! Поднесите бол и патњу и учините све што је до вас да пређете линију финиша у вечни живот.